

DECLARACIÓ SOBRE LA CRISI A CATALUNYA

“No hi ha ningú que neixi odiant una altra persona pel seu color de pell, pel seu passat o per la religió que professa... si les persones poden aprendre a odiar, també poden aprendre a estimar”

(Nelson Mandela)

Els sotasignats, filòsofs que treballem en universitats catalanes, declarem que:

1. Rebutgem la violència policial contra ciutadans no violents que es va viure l'1 d'octubre de 2017 a Catalunya. En una democràcia, una violència d'aquesta mena no pot ser mai justificada, hi hagi o no hi hagi hagut una sentència del Tribunal Constitucional d'Espanya sobre la il·legalitat del referèndum. No era necessari emprar la violència per tal d'impedir que es celebrés. Fem una crida a tots els polítics espanyols i catalans perquè s'abstinguin de fer ús de la violència, recórrer a accions unilaterals, promoure provocacions o manipular l'opinió pública. La llibertat d'expressió i el diàleg respectuós, valent-se de l'argumentació i la consideració dels fets, han de ser la manera de resoldre les disputes polítiques.
2. Com a primer i immediat pas per reduir la tensió, proposem als governs espanyol i català que es constitueixi una Comissió formada per representants experts de tots els principals partits polítics, inclosos els de l'oposició de tots dos parlaments, amb el propòsit de construir un consens respecte a quines normes substantives i de procediment caldria seguir per tal de reduir i resoldre un conflicte d'aquestes característiques. A més, la Comissió hauria d'incorporar experts en dret nacional i internacional, ètica, filosofia política i especialistes en resolució de conflictes.
3. Caldria considerar no solament el marc jurídic de la legislació espanyola sinó també parts del dret internacional, com ara l'Acord de Hèlsinki (article 1.III), el Tractat UE Maastricht (article 4.2), el Codi de Bones Pràctiques del Consell d'Europa sobre referèndums, així com la Carta de les Nacions Unides, el Pacte Civil de les Nacions Unides i la Resolució 2625 de l'Assemblea General de les Nacions Unides. Tots els partits polítics involucrats, els responsables de prendre decisions i les organitzacions no governamentals haurien de seguir estrictament les normes pertinents. *Pacta sunt servanda.*
4. En la mesura que les normes jurídiques no determinen suficientment la resolució de conflictes, la solució ha de basar-se en normes ètiques que han de ser discutides lliurement i acceptades per la Comissió.
5. Si bé és improbable –tot i que no impossible- que tots els membres de la Comissió acceptin un consens sobre procediments i altres normes per a la reducció i resolució de conflictes, la majoria requerida per a l'acceptació de les

normes de treball hauria de superar àmpliament el 50%. En democràcia, les decisions transcendents, les que tenen un efecte a llarg termini sobre les generacions futures, requereixen acords per majories clares i significatives, tal com es fa a l'hora d'acceptar o revisar constitucions en molts països.

6. Un referèndum negociat sobre la independència catalana podria ser una sortida, encara que no l'única. Els referèndums s'han de preparar bé, requereixen un debat públic just, ben informat i imparcial, guiat pels ideals de la democràcia deliberativa. En aquest debat, les opcions alternatives, com ara una major autonomia per a Catalunya o una reforma federal d'Espanya, haurien d'estar també sobre la taula. La Comissió hauria d'elaborar aquestes propostes i enviar-les als parlaments espanyol i català per a un debat informat. Amb el consentiment de totes les parts, els assessors d'organitzacions internacionals podrien ajudar a negociar un acord entre els parlaments. Repetim, en aquest sentit, que tant en les votacions parlamentàries com en les públiques, les majories haurien de ser clares i significatives.

7. El conflicte ha d'abordar-se de manera que reconegui que Catalunya no és l'únic lloc amb un moviment independentista a Europa i que l'exigència d'una major autodeterminació ha de ser equilibrada amb altres tasques i desafiaments importants als quals s'enfronta la Unió Europea. Ens prenem seriosament la declaració dels partidaris de la independència catalana segons la qual es consideren pro-europeus, a diferència d'altres moviments nacionalistes. Creiem que una actitud pro-europea ha de tenir en compte la consideració dels interessos rellevants de tota la Unió Europea.

Amb aquests primers passos, el nostre objectiu és ajudar a reduir la perillosa escalada d'accions i emocions en aquest moment crític. Aquests "jocs del gallina" (Bertrand Russell) poden acabar molt malament. Si el conflicte continua, totes les parts poden patir pèrdues molt greus i lamentables. És essencial aturar l'escalada del conflicte.

Convidem a tots els ciutadans de Catalunya, Espanya i Europa a afegir-se a la declaració.

Barcelona, 03/10/2017

Primers signants:

Massimiliano Badino (Universitat Autònoma de Barcelona)

Norbert Bilbeny Garcia (Universitat de Barcelona)

Victoria Camps (Universitat Autònoma de Barcelona)

Paula Casal (Universitat Pompeu Fabra)

Jaume Casals (Universitat Pompeu Fabra)

Maria Ramon Cubells Bartolomé (Universitat Rovira i Virgili, Tarragona)
Encarnación Díaz León (Universitat de Barcelona)
José Antonio Diez (Universitat de Barcelona)
Anna Estany Profitós (Universitat Autònoma de Barcelona)
Christopher Evans (Fundació Bosch i Gimpera)
Alexander Fidora (Universitat Autònoma de Barcelona)
Daniel Gamper (Universitat Autònoma de Barcelona)
Manuel García-Carpintero (Universitat de Barcelona)
Victor Gómez Pin (Universitat Autònoma de Barcelona)
Iñigo González Ricoy (Universitat de Barcelona)
Carl Hoefler (Universitat de Barcelona)
Teresa Marques (Universitat de Barcelona)
Genoveva Martí (Universitat de Barcelona)
José Luis Martí (Universitat Pompeu Fabra)
Víctor Méndez Baiges (Universitat de Barcelona)
Núria Sara Miras Boronet (Universitat de Barcelona)
J. J. Moreso (Universitat Pompeu Fabra)
Serena Olsaretti (Universitat Pompeu Fabra)
Eze Paez (Universitat Pompeu Fabra/Universidade do Minho)
Francesc Pereña Blasi (Universitat de Barcelona)
Josep Lluís Prades (Universitat de Girona)
Àngel Puyol González (Universitat Autònoma de Barcelona)
Jesus Hernandez Reyes (Universitat Autònoma de Barcelona)
Sven Rosenkranz (Universitat de Barcelona)
Albert Solé (Universitat de Barcelona)
Thomas Sturm (Universitat Autònoma de Barcelona)
Joan Vergés Gifra (Universitat de Girona)
Gerard Vilar (Universitat Autònoma de Barcelona)
Andrew Williams (Universitat Pompeu Fabra)